

[Stauning.]

Politik — og ingen er jo nu længere i Tvivl om, hvem der her i Landet driver end Politik.

Den højtærede Statsminister fremhævede Betydningen af Samhandelen med Udlandet, som han sagde repræsenterede den store Politik, og den er der formentlig ingen, der undervurderer, den ser vel alle Mennesker, men der er nogle i Samfundet, som bilder sig ind, at de besiddende og de besiddendes Interesser er ensbetydende med hele Folket og med Folkets Interesser, og de tager fejl. Det er utvivlsomt den Opfattelse, der er den herskende hos Ministeriet, der mener, at disse 62 000 er Folk, som maa finde sig i den Skæbne, der nu en Gang er dem forundt som arbejdsløse; det gælder i højere Grad om at faa uddelt de nødvendige Gaver til dem med Millionerne paa Hædersdagen, just paa Fødselsdagen skulde det jo foregaa. Men den Del, der befinder sig paa Gaden, disse mange Tusinde, som har halve og hele Aars Arbejdsløshed bag sig, har dog et berettiget Krav paa Plads her i Landet, og det har de, selv om deres Gæld ikke er saa stor, som andres kan være.

Regeringens Indsats har, hvad enhver kan se efter den Tid, der nu ligger bag os, været afgjort forfejlet. Nedskæringen af Løn, Forringelse af sociale Love med mindre Udbetaling til de fattigste i Landet, Forøgelse af Statsunderskuddet og Uddeling af Skattegaver, har jo alt sammen blot forværret Krisen, blot gjort Vanskelighederne større. Gaa ud i Butikkerne, gaa ud hos de handlende og spørg dem, om de har følt Velsignelserne ved Regeringens Nedskæringspolitik. Store som smaa vil de alle svare, at de har mindre Omsætning, mindre Fortjeneste i Dag, end de havde for et Aar siden.

Det er Resultatet af Regeringens „lille Politik“. Ministeriets Politik har nemlig været den „lille Politik“, smaalig, agrarisk, klassepræget — klassepræget, som ingen før har povet at præstere. En ond „lille Politik“ har Regeringen ført, og Løfter og Tilsagn og Gentagelser af Statsministerens eneste Tale bringer os ikke ud af Stedet. Den „lille Politik“, som er Regeringens, er Tilbage-skridt med Forværrelse af Forholdene i sit Følge.

Den højtærede Statsminister fortsætter ogsaa i sin sidste „eneste Tale“ sin Henvi-ning til det, han kalder Tilpasningens Nød-vendighed, det vil altsaa sige den Lønned-sættelse, som er det første og sidste for ham. Ja, hvad hjælper al den Tale om Lønned-sættelse? Lad os saa se Ministeriet praktisere ogsaa den Del af dets Politik! Hvis der er nogen som helst Alvor i denne Tale om Til-pasning, lad os saa se Ministeriet praktisere denne politiske Opfattelse, denne Teori om Lønnedskæringen og dens Velsignelse. Den højtærede Statsminister bilder sig dog vel ikke ind, at hans Tale gør et saadant Ind-tryk, at Folk frivilligt kommer og afleverer deres Penge; det kan han dog ikke vente, naar han paa Forhaand siger: om mine Meninger og mine Planer kan der ikke dis-kuteres. Jeg holder den rigtige Tale, og alle andre holder forkerte Taler!

Jeg tror ikke, slig Tale og slig Form har Jordbund i Danmark, og derfor sker der intet som helst ved disse Talemaader. Men det skal ikke skjules, at vi føler os sær-deles ilde stedt med en Regeringschef, som kun kan tale og endda kun kan een Tale. Han kan jo neppe bedømme andres Kritik, naar han erklærer, at hans Mening er den eneste rigtige, og at alle andres er gal, han kan ikke imødegaa andres Meninger, og han kan slet ikke indlade sig i praktiske Drøftelser af Opfattelser, der strider mod hans Teori — han har jo kun denne Teori og kan kun tale om den.

Hidtil har Ministeriet jo sat over, hvor Gærdet var lavest, som det hedder, men nu er der formodentlig spærret dør foreløbig, ret længe kan man neppe fortsætte med Sult til dem, der har baade Evne og Villie til Arbejde og med Milliongaver til de erhvervs-løse Millionærer. Denne Tilstand kan for-mentlig ikke fortsættes, og derfor vil det være af Interesse at høre, ikke blot om Ministeriet vil afvise det Lovforslag, som jeg har den Ære at anbefale, men ogsaa hvad Ministeriet agter at sætte ind overfor den Nødstilstand, der hersker i vort Samfund. Thi Ministeriet maa skride til Handlinger, det kan ikke nøjes med det, der har givet sig Udslag i Milliongaver til de erhvervsløse Millionærer. Enten maa Ministeriet forlade de umulige Teorier, paa hvilke det har bygget i det svundne Aar — med Ødelæggelser som Re-sultat —, eller ogsaa maa det prøve at føre